

OPINIA

națională

Revistă săptămânală de informație, opinie și idei de larg interes național, editată de FUNDAȚIA "ROMÂNIA DE MÂINE"

Deschiderea anului de învățământ 1994 - 1995 la Universitatea Spiru Haret

PRELIMINARII DE BUN AUGUR

Cuvântul rostit de

**Prof. dr. AURELIAN
BONDREA,**

președintele Fundației
România de Măine

și al

Senatului

Universității Spiru Haret

Peste 5 000 de studenți și profesori, prezenți în cea mai mare sală publică din București - Sala Polivalentă din Palatul Sporturilor și Culturii - au luat parte, luni, 3 octombrie, la festivitatea inaugurării anului universitar.

Cuvântările rostite de ilustre personalități universitare au imprimat întregii solemnități un caracter academic, de asumare și promovare a principiilor și valorilor învățământului universitar românesc, de certă implicare moral-patriotică.

Reafirmăm valorile devenite tradiție în universitatea noastră:

**RIGOARE DIDACTICĂ,
EXIGENȚĂ ȘTIINȚIFICĂ,
RESPONSABILITATE CIVICĂ**

Astăzi, pentru noi, ca și pentru tot învățământul superior românesc, are loc deschiderea noului an universitar 1994-1995. Acest moment sărbătoros constituie un prilej fericit atât pentru a da glas urărilor de succes în activitatea academică a Universității Spiru Haret, cât și pentru a face, fie și pe scurt, un bilanț al anului universitar pe care l-am încheiat și a contura preocupările și obiectivele

actuale și de viitor.

Permiteți-mi, înainte de toate, să salut cu deosebită căldură, prezența la această festivitate a distinșilor noștri invitați, personalități recunoscute ale vieții științifice și culturale românești, colaboratori apropiați, care participă, împreună cu noi, la realizarea scopurilor generoase ale Fundației, contribuind astfel la dezvoltarea științei, culturii și învățământului în țara noastră.

Cu ocazia deschiderii anului universitar, îmi revine plăcuta misiune de a adresa, în numele Consiliului Fundației România de Măine și al Senatului Universității Spiru Haret, un călduros bun venit noilor studenți ai universității noastre - bobocii din anul I - și de a le ura succes deplin în pregătirea pentru

(Continuare în pag. 3)

În paginile 4,5,6 și 7 publicăm cuvântările rostite de:

- Acad. Ștefan Milcu
- Acad. Ion Coteanu
- Acad. Radu Voinea
- Prof.univ. Radu Beligan
- Prof. dr. Angela Ion
- Prof.dr.doc. Victor Ciobanu
- Prof. dr. Ion Dodu Bălan
- Studenta Mihaela Mihail

COLEGIILE

REVISTEI "OPINIA NAȚIONALĂ"

COLEGIUL PENTRU REFORMĂ ȘI RELANSAREA ECONOMIEI NAȚIONALE

- Acad. Alexandru Bărlădeanu
- Acad. Anghel Rugină
- Acad. N. N. Constantinescu
- Acad. David Davidescu
- Prof. dr. Constantin Ionete
- Prof. dr. Ivanciu Nicolae - Văleanu
- Prof. dr. doc. Alexandru Zanfir
- Prof. dr. Mircea Druc
- Prof. dr. Alexandru Albu
- Prof. dr. Mihai Părăluță
- Prof. dr. Gheorghe Zaman
- Prof. dr. Petre Mălcomeț
- Prof. dr. Mihai Dumitrescu

COLEGIUL PENTRU PROBLEMELE ȘTIINȚEI ȘI ÎNVĂȚĂMÂNTULUI

- Acad. Ștefan Milcu
- Acad. Radu Voinea
- Acad. Ștefan Pascu
- Acad. Ion Coteanu
- Acad. Cristofor Simionescu
- Acad. Ștefan I. Ștefănescu
- Acad. Marius Peculea
- Prof. dr. Liviu Maior
- Prof. dr. Grigore Brăncuș
- Prof. dr. Dan Ghiocel
- Prof. dr. Emil Tocaci
- Prof. dr. doc. Grigore Posea
- Prof. dr. Gheorghe Secară
- Prof. dr. G-ral (rez.) Emil Mihuleac

COLEGIUL PENTRU PROBLEMELE CULTURII ȘI ARTEI

- Acad. Eugen Simion
- Prof. dr. Alexandru Boboc, membru corespondent al Academiei Române
- Radu Beligan
- Grigore Vieru
- Paul Everac
- Dinu Săraru
- Prof. dr. Ion Dodu Bălan
- Prof. dr. Victor Giuleanu
- Dumitru Radu Popescu
- Paul Anghel

COLEGIUL PENTRU IDEEA NAȚIONALĂ ȘI SOCIALĂ ÎN ROMÂNIA

- Prof. dr. Aurelian Bondrea
- Prof. dr. Mitropolit Antonie Plămădeală

- Prof. dr. Ioan Scurtu
- Prof. dr. doc. Titu Georgescu
- Prof. dr. Ștefan Lache
- Prof. dr. Gheorghe I. Ioniță
- Adrian Păunescu
- Prof. dr. Ion Rebedeu
- Prof. dr. Ion Mihail Popescu
- Prof. dr. Gheorghe Cazan
- Prof. dr. Ion Tudosescu
- Prof. dr. Tiberiu Nicola
- Prof. dr. Virgil Constantinescu

COLEGIUL PENTRU DOCTRINE POLITICE ȘI PROBLEME ALE RELAȚIILOR INTERNAȚIONALE

- Valentin Lipatti
- Dr. Ion-Mitran
- Prof. dr. Florea Dudiță
- Prof. dr. Mircea Nicolaescu
- Prof. dr. Marin Voiculescu
- Ion Mărgineanu
- Dan Lăzărescu
- Prof. dr. Ion Zară
- Prof. dr. Constantin Mecu
- Prof. dr. Marin Nedelea
- Prof. dr. Constantin Viad
- Dr. Nicolae Ecobescu

COLEGIUL PENTRU PROBLEMELE SĂNĂTĂȚII ȘI PROTECȚIEI SOCIALE

- Acad. Nicolae Cajal
- Acad. Constantin Bălăceanu - Stolnici
- G-ral dr. Gheorghe Niculescu, membru de onoare al Academiei Române
- Prof. dr. doc. Iulian Mincu
- Prof. dr. doc. Victor Ciobanu
- Prof. dr. Caius Traian Dragomir
- Prof. dr. Andrei Firică
- Prof. dr. Dorin Sarafoleanu
- Prof. dr. Ioan Pop D. Popa
- Prof. dr. Ștefan Costea
- Prof. dr. Gheorghe Răboacă

COLEGIUL PENTRU PROBLEMELE JUSTIȚIEI, STATULUI DE DREPT ȘI DEMOCRATIEI

- Acad. Valentin Georgescu
- Acad. Ion Filipescu
- Acad. Vasile Gionea
- Prof. dr. Antonie Iorgovan
- Prof. dr. Adam Popescu
- Prof. dr. Nicolae Popa
- Prof. dr. Ion Neagu
- Prof. dr. Andrei Popescu
- Prof. dr. Ionel Cloșcă
- Prof. dr. Mihai Merfea
- Prof. dr. Mircea Stroia

Director:

Prof. dr. AURELIAN BONDREA

Deschiderea anului de învățământ 1994 - 1995

la Universitatea Spiru Haret

ADUNAREA FESTIVĂ DE LA PALATUL SPORTURILOR ȘI CULTURII DIN BUCUREȘTI

Luni, 3 octombrie, la Sala Polivalentă, cea mai mare sală publică din Capitala țării, într-o ambianță care a îmbinat entuziasmul studentesc cu solemnitatea academică, s-a desfășurat adunarea festivă consacrată deschiderii noului an de învățământ - al patrulea an de funcționare pentru tânăra Universitate Spiru Haret, de pe acum încorporată organic în învățământul superior românesc, aflat în pragul celui de-al patrulea veac al existenței sale demne, prestigioase și benefice pentru poporul nostru, pentru țara căreia i-a dăruit valorile intelectuale necesare progresului și propășirii sale.

În sală erau prezenți peste 5 000 de studenți și profesori ai tinerei dar prestigioasei Universități, cunoscută în întreaga țară prin facultățile sale din București și filialele acestora din Alexandria, Bacău, Blaj, Brașov, Câmpulung Muscel, Cluj-Napoca, Constanța, Craiova, Iași, Râmnicu Vâlcea și Vălenii de Munte, unde studiază, în anul universitar 1994-1995, la cursuri de zi și la cursuri cu frecvență parțială, aproximativ 21000 de studenți.

Facultățile și colegiile Universității Spiru Haret s-au impus încă din primii ani ai activității lor prin calitatea înaltă a procesului de învățământ, asigurată de un puternic

corp profesoral format din cadre didactice cu o îndelungată activitate în învățământul superior, eminenți membri ai Academiei Române și ai altor instituții naționale de știință și cultură, titulari ai catedrelor de specialitate din învățământul superior de stat.

În prezidiul adunării festive au luat loc, alături de președintele Fundației România de Măine și al Senatului Universității Spiru Haret, prof. dr. Aurelian Bondrea, academicianii Ștefan Milcu, Ion Coteanu, Radu Voinea și Romulus Vulcănescu, artistul poporului Radu Beligan, scriitorii Dumitru Radu Popescu și Paul Anghel, profesorii Victor Ciobanu, Grigore Posea, Alexandru Zanfir, Gheorghe Diaconescu, Ion Rebedeu, Augustin Gârbea, Ion Dodu Bălan, Angela Ion, Marin Ivașcu, studenta Mihaela Mihail, decanii facultăților, alte personalități universitare.

Ca și în anii precedenți, festivitatea s-a deschis cu intonarea străvechiului imn "Gaudeamus Igitur".

Prof. dr. Aurelian Bondrea, președintele Fundației România de Măine și al Senatului Universității Spiru Haret, a rostit cuvântul de deschidere.

La tribuna adunării festive au urcat apoi academicianul Ion Coteanu, rector al Universității Spiru Haret, academicianul Ștefan Milcu, președinte de onoare al

Senatului Universității Spiru Haret și președinte al Consiliului de Științe Medicale al Fundației, artistul poporului Radu Beligan, președinte de onoare al Academiei de Cultură Națională Dimitrie Gusti din cadrul Fundației, academicianul Radu Voinea, președinte al Consiliului de Științe Tehnice și Tehnologice al Fundației, studenta Mihaela Mihail, din anul IV al Facultății de Limbă și Literatură Română, prof. dr. Ion Angela, decan al Facultății de Limbi și Literaturi Străine, prof. dr. Victor Ciobanu, prorector al Universității Spiru Haret, prof. dr. Ion Dodu Bălan, președinte al Consiliului de Limbă și Literatură Română și Limbi Moderne.

Urmărite cu binemeritat interes de cei prezenți, întrerupte adeseori de aplauzele studenților, cuvântările rostite s-au constituit într-o veritabilă pledoarie pentru afirmarea spiritului universitar, pentru însușirea științei, pentru învățătura sârguincioasă și ținută morală înaltă, dragoste de țară, atașament și respect față de poporul căruia îi aparținem.

Printr-un scurt cuvânt de încheiere, prin mulțumiri adresate tuturor celor prezenți, prin urări de succes în noul an universitar, rostite de academicianul Ion Coteanu, adunarea festivă a luat sfârșit în acordurile înălțătoare ale imnului "Gaudeamus Igitur".

UNIVERSUL CĂRȚII SE DESCHIDE DIN NOU MIRACULOS, ÎNCEPÂND DE AZI

Paul ANGHEL

Ce așteptăm de la noul an universitar? Bineînțeles, un învățământ de performanță, la nivelul tradițiilor de performanță ale învățământului nostru, sincrone în clipa de față cu noutățile, cu deschiderile, cu noile orizonturi ale cercetării și ale instrucției pe plan universal.

Ce altceva mai așteptăm? Din unghiul studentului, așteptăm ca certificatul de absolvire, atât de greu dobândit, să-i asigure dacă nu o certitudine de viață, măcar o speranță de viață. "Speranța de viață" e un criteriu de vârstă al maturilor, al oamenilor celei de a treia vârstă. Iată că, grație economiei de piață, acest criteriu funcționează dramatic pentru tineri, pentru întregul tineret, care riscă să fie eliminat din viață mai înainte de a intra în viață. O posibilă corectură? Performanța, în toate disciplinele, mobilitatea în obținerea performanțelor, pe care trebuie s-o asigure învățământul universitar de azi.

Ce să le dorim, deci, studenților, ce să le dorim profesorilor? Încredere, unii în ceilalți, putere de muncă și voință de a se afirma. Peste toate, să le dorim și să ne dorim o lume normală, o lume a muncii și a ordinii, fără de care nu-i cu puțință nimic. Azi, trăim cu toții, profesori și studenți, bucuria de a începe. Universul cărții se deschide, din nou miraculos, începând de azi.

Sedința Consiliului de Științe Medicale din cadrul Fundației România de Măine

Profesorul dr. Alexandru OPROIU - ales decan al Facultății de Medicină

Cu câtva timp în urmă, Consiliul de Științe Medicale din cadrul Fundației "România de Măine" a avut o ședință de lucru, consacrată, în esență, bunei pregătiri a activității noului an universitar 1994-1995. În prezența prof. dr. Aurelian Bondrea, președintele Fundației "România de Măine", ședința a fost deschisă de acad. Ștefan Milcu, președinte al Consiliului de Științe Medicale și director general al Institutului de Științe Medicale din cadrul Fundației. Ordinea de zi a fost următoarea: alegerea decanului Facultății de Medicină; aprobarea structurii catedrelor de la facultățile de Medicină și Stomatologie; informare prezentată de prof. dr. doc. Victor Ciobanu privind pregătirea anului universitar 1994-1995; diverse.

După aprobarea ordinii de zi, acad. Ștefan Milcu a propus, pentru funcția de decan al Facultății de Medicină, pe prof. dr. Alexandru Oproiu, căruia i-a făcut o prezentare elogioasă, cu evidențierea calităților profesionale și de bun organizator ale candidatului. Prof. dr. Alexandru Oproiu s-a distins în activitatea de cercetare a fiziopatologiei ulcerului duodenal și gastric, înscrind contribuții științifice remarcabile în ceea ce privește fiziologia și fiziopatologia malabsorbției, fiziologia, fiziopatologia și tratamentul hipertensiunii portale, hepatitele cronice virale (diagnostic și tratament). Prin remarcabilele

sale succese științifice și didactice, prof. dr. Alexandru Oproiu este creatorul Școlii românești de endoscopie digestivă, în cadrul și sub autoritatea căreia 175 de medici specialiști în gastroenterologie și endoscopie digestivă lucrează astăzi în întreaga țară. Pe baza acestor reușite, prof. dr. Alexandru Oproiu cunoaște o largă recunoaștere științifică națională și internațională. Este ales președinte al Societății de gastroscopie și endoscopie digestivă și membru al societăților de gastroenterologie din S.U.A., Franța, Anglia, Italia.

Pusă la vot, propunerea acad. Ștefan Milcu este aprobată în unanimitate și dl. prof. dr. Alexandru Oproiu este ales decan al Facultății de Medicină din cadrul Universității "Spiru Haret". Noul decan mulțumește pentru prezentarea deosebit de călduroasă ce i s-a făcut, propunând pentru funcția de prodecan pe dl. prof. dr. Sergiu Mănescu. Supusă la vot, propunerea este adoptată în unanimitate.

În cadrul punctului 2 de pe ordinea de zi, conf. dr. Carmen Busuioc înfățișează criteriile de cuprindere în cadrele a disciplinelor ce sunt predate la facultățile de Medicină și de Stomatologie ale Universității "Spiru Haret" și nominalizează disciplinele din cuprinsul fiecărei catedre. După care, acad. Ștefan Milcu supune la vot propunerile pentru șefii de catedre, care sunt aprobate în unanimitate.

La punctul 3 de pe ordinea de zi, prof. dr. doc. Victor Ciobanu prezintă o informare referitoare la pregătirea anului universitar 1994-1995. Folosind prilejul discuțiilor pe aceste teme, dl. prof. dr. Aurelian Bondrea, președintele Fundației "România de Măine", apelează la șefii de catedră să atragă în activitatea didactică și pe unii dintre tinerii absolvenți sau studenți foarte buni care, din acest an, pot fi încadrați ca preparatori. După obținerea autorizației de funcționare, aceste posturi vor putea fi scoase la concurs, întrucât Facultatea de Medicină, ca și celelalte unități din componența Universității "Spiru Haret", îndeplinește toate condițiile cerute de Comisia de acreditare.

Acad. Ștefan Milcu încheie ședința cu formularea unor considerații despre unitatea organică dintre învățământul universitar și cercetarea științifică. Savantul arată că tocmai în acest sens s-a angajat să predea la Universitatea "Spiru Haret" un curs de Bioetică. Apre-ciază introducerea funcției de preparator, propunând să fie recrutați în acest scop și studenți din ultimii ani (V și VI), pentru a obține astfel experiență didactică. Experiența sa personală l-a convins că tocmai pe această cale se îmbină optim învățământul cu cercetarea științifică, iar profesorul universitar se poate afirma ca bun specialist și bun pedagog.

PRELIMINARII DE BUN AUGUR

Reafirmăm valorile devenite tradiție în universitatea noastră

(Continuare din pag. 1)

profesia pe care și-au ales-o, asigurându-i că se vor bucura de toată atenția din partea conducerii Fundației, a Universității și facultăților, în vederea integrării lor rapide și eficiente în viața și activitatea universitară.

În același timp, vă rog să-mi îngăduiți să felicit pe toți studenții universității, prestigiosul nostru corp profesoral, întregul personal care desfășoară activitate în instituțiile Fundației, și să-mi exprim convingerea că noul an de învățământ va fi marcat prin noi și majore realizări ale universității noastre, ca instituție de învățământ superior, cu certă vocație științifică și culturală.

Doresc să subliniez, și cu această ocazie, faptul că Universitatea Spiru Haret constituie un învățământ de fundație; ea a fost creată și funcționează în cadrul Fundației România de Măine, care - pe baza Legii nr. 21 din 1924 - este persoană juridică de drept privat, nonprofit, fără obiective politice sau patrimoniale. Potrivit statutului său, Fundația are ca scop cultivarea și promovarea în România, a valorilor culturii naționale și universale, dezvoltarea învățământului, științei și culturii.

Fundația România de Măine este o instituție complexă, în cadrul căreia Universitatea Spiru Haret funcționează integrat cu cele 25 de institute de cercetare științifică, cu Academia de

Cultură Națională Dimitrie Gusti, cu Academia de Studii pentru Dezvoltarea Economico-Socială a României și - în perspectivă - cu unități de învățământ preuniversitar. Această integrare asigură studenților condiții deosebite de pregătire și de valorificare a disponibilităților lor în planul creației științifice și cultural-artistice.

Avem în vedere ca, în noul an universitar, să lărgim și să diversificăm activitățile culturale din cadrul Academiei Dimitrie Gusti și să organizăm sistematic dezbateri teoretico-științifice sub egida Academiei de Studii pentru Dezvoltarea Economică și Socială a României, atrăgând efectiv un număr tot mai mare de studenți în activitatea Fundației. Deja s-a inaugurat, pe 26 septembrie, un ciclu de dezbateri, sub conducerea academicianului Nicolae N. Constantinescu, cu participarea unor reputați economiști, pe teme privind implicațiile tranziției la economia de piață. Aceste dezbateri vor fi publicate în *Opinia națională*, revista Fundației România de Măine. Menționăm, totodată, că Academia Dimitrie Gusti, după simpozionul din luna mai, consacrat lui Tudor Vianu, organizează în toamna acestui an la Blaj o amplă manifestare culturală, având ca temă opera și personalitatea marelui romancier Liviu Rebreanu.

Cu emoția firească a fiecărui nou început al activității univer-

sitare și cu sentimentul tonic al datoriei împlinite, pășim astăzi în cel de-al patrulea an de funcționare a Universității Spiru Haret. În această perioadă destul de scurtă, universitatea s-a dezvoltat continuu, câștigându-și un binemeritat prestigiu.

E deosebit de semnificativ, în acest sens, faptul că în anul universitar 1993-1994 au funcționat în universitate 21 de facultăți cu 27 de filiale și colegii, cuprinzând un număr de 16 036 studenți, din care 7 517 la cursurile de zi, 8 519 la cursurile cu frecvență parțială. În noul an școlar pe care-l deschidem, au fost admiși în universitate peste 5 000 de studenți ai anului I. Facultățile universității au filiale la Cluj-Napoca, Iași, Craiova, Constanța, Bacău, Râmnicu Vâlcea, Blaj, Câmpulung Muscel, Alexandria, Vălenii de Munte.

Activitatea de învățământ este susținută de cadre didactice de înaltă competență, marea majoritate titularizate, în conformitate cu reglementările legale în vigoare. E relevant că din cele 829 cadre didactice ale universității, 614 sunt titularizate în învățământul superior de stat. Dispunem de o bună bază materială pentru învățământ și cercetare, de editură și tipografie, ca și de o publicație săptămânală a Fundației, revista *Opinia națională*. S-au încheiat în linii mari demersurile pentru construirea

Complexului Universitar și Cultural al Fundației și sperăm că, nu peste mult timp, să înceapă construcția.

Constituie pentru noi un prilej de reală satisfacție faptul că, de la început, Fundația a izbutit să asigure, în toate facultățile universității, un învățământ de calitate, modern și performant, la nivelul standardelor naționale și internaționale, apt să intre cu succes în competiție cu oricare alte instituții de învățământ superior. Îndeplinirea exigențelor contemporane privind organizarea, desfășurarea și nivelul procesului de învățământ, competența cadrelor didactice și condițiile de studiu și, implicit, a criteriilor și standardelor stabilite prin Legea 88/1993, ne creează convingerea că universitatea noastră va fi apreciată în mod corespunzător de Consiliul Național de Acreditare Academică și i se va acorda acreditarea pentru toate facultățile, cu cele 62 de specializări existente în anul școlar trecut. Suntem convingeți că, în lumina prevederilor Legii 88/1993 pe care le satisfacem integral, toate facultățile noastre au temeiuri serioase pentru a fi acreditate.

În acest context, menționez că elaborarea rapoartelor, la fiecare specializare, în vederea acreditării, și dezbaterile ample care au avut loc, pe marginea lor, în consiliile profesoriale și în Senatul Universității au constituit un bun prilej pentru a contu-

ra noi direcții și noi modalități de perfecționare a activității universitare, a planurilor și programelor de învățământ, a procesului instructiv din facultăți.

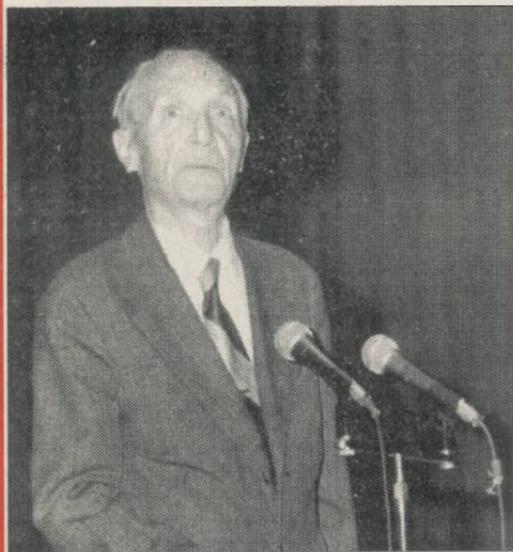
În lumina acestor succinte considerații, vă adresez, dragi studenți, chemarea fierbinte de a nu precupeți, în anul școlar pe care-l începem, nici un efort în vederea realizării unei solide pregătiri de specialitate și a unui larg orizont de cultură, de a manifesta responsabilitate civică în cadrul vieții universitare și de a participa activ la activitățile variate pe care le organizează Fundația și Universitatea.

Având în vedere rezultatele obținute până în prezent, avem certitudinea că toate cadrele didactice își vor amplifica preocupările pentru îmbunătățirea continuă a conținutului învățământului, pentru stimularea interesului studenților în asimilarea cunoștințelor și pentru atragerea lor în munca de cercetare științifică.

În încheiere, îmi exprim convingerea că, prin eforturile conjugate ale studenților și cadrelor didactice, vom conferi, în anul universitar pe care-l inaugurăm astăzi, noi dimensiuni activității de învățământ și vom ridica, în continuare, prestigiul profesional, științific și etic de care se bucură, pe drept, facultățile Universității noastre.

Succes tuturor în noul an universitar!

PRELIMINARII DE BUN AUGUR

Studentii fiind la această universitate vă situați într-o continuitate istorică

Cuvântul rostit de

Acad. ȘTEFAN MILCU,

președintele de onoare al Senatului

Universității Spiru Haret și președinte al Consiliului de Științe Medicale al Fundației România de Măine

Sunt onorat că mi s-a oferit, în acest moment unic pentru generațiile noastre - pentru că, dincolo de orice deosebire, aparținem toți acestei entități unice în cultura unei națiuni, care se cheamă universitate -, prilejul de a mă adresa dumneavoastră.

Lubiți studenți din anul întâi, intrați pentru prima dată într-o instituție sacră. Cuvântul nu este de paradă, este o instituție sacră de cultură și știință. De fapt, în mod greșit se separă știința de cultură, ea face parte din cultură.

Mă adresez și celor care continuă, celor care sunt în anii II-III și așa mai departe, este un început pe o altă treaptă de cunoaștere decât a celor care au intrat pentru prima dată în universitate. În această stare de spirit trebuie văzut momentul acesta; el nu este numai un moment festiv, este un moment de hotărâre spirituală, iar cel care vă vorbește nu face excepție - sunt un vechi universitar. Dar să ne întrebăm, împreună: Ce este universitatea? De ce îi acordăm atâtă importanță? Am intrat în universitate, continui universitatea, de ce? Ce este universitatea? O clădire, o instituție? Nu, desigur. Este un monument arhitectonic, care are un amfiteatru unic în țara noastră, este o operă arhitectonică impresionantă. Dar nu este numai atât, nu, ea este ceva mai mult decât atât, ea se sprijină, așa cum vedeți la grecii antici, pe umerii lui Atlas; universitatea se sprijină pe coloanele invi-

zibile ale profesorilor. Viața unei universități este dată de ei, de aceea ne ascultați acum. Să nu vă îndoiiți că toată știința acumulată, gândită de profesorii dumneavoastră, va va fi dăruită și dăruită fără constrângere, într-o libertate de spirit excepțională.

Aceasta este universitatea, iar valoarea ei este dată de cei veniți în fața dumneavoastră cu curaj extraordinar, cu încredere că vor servi dezvoltarea dumneavoastră spirituală.

Lubiți studenți, cel care vă vorbește a trăit tot ceea ce vă spune. Ați intrat în această universitate alți oameni, veți ieși după 4-5 ani de studii complet transformați, veți vedea lumea altfel, veți înțelege altfel fenomenele sociale, umane, veți înțelege datoria socială pe care o avem toți cei care slujim știința, cultura față de binele națiunii și acest simț al datoriei îl purtăm fiecare dintre noi. Astăzi, predăm, mâine nu vom mai fi, dar generația tânără va fi.

Universitatea este a poporului și tot ceea ce facem, cei care lucrăm aici, dumneavoastră, care ascultați ceea ce vă spunem noi - toți servim această cauză superioară; veți ieși transformați, veți gândi altfel viața, oamenii și, mai mult, veți dobândi conștiința socială, a datoriei omului de cultură de a dăruți ceea ce a acumulat. Cei care venim în fața dumneavoastră vă dăm date, vă oferim cunoștințe în cele mai diferite domenii și întregul corp profesoral caută, în fapt, să înțelegeți

sensul, obligațiile ce vă revin. Nu este simplu, conștiința nu se poartă ca o haină, ea este profundă, vizează lucrurile care transformă acest univers infinit.

Tineri, priviți cu încredere forța culturii, priviți cu încredere casa în care ați intrat, casa care se cheamă casa culturii naționale, pentru că universitatea în care intrați este una dintre universitățile țării noastre. Nu este prima universitate, ea continuă îndelungate tradiții, de aceea să aveți un sentiment extraordinar în acest moment - acela de a vă situa într-o continuitate istorică, care vă impune obligația ca în tot ceea ce dobândiți să aveți în vedere perspectiva acestei continuități a culturii naționale.

Nu vreau să dezvolt mai mult această expunere de concepție. Priviți cu încredere profesorii pe care îi aveți în față, ei sunt pentru dumneavoastră - și nu mă îndoiesc, așa cum domnul președinte și domnul rector au arătat - profesorii dumneavoastră, priviți-i cu încredere ca oameni; în același timp, poate că unii dintre ei vor deveni modele pentru dumneavoastră, care vă vor ajuta în formarea propriei personalități, a propriei conștiințe. Ei sunt, pentru dumneavoastră, nu numai cei care vă învață, în sensul biblic. Ce înseamnă sensul biblic? În afară de sunt profesori, să-i priviți ca pe niște educatori și, așa cum arăta domnul președinte, profesorii acestei universități, care poartă numele

ilustrului Spiru Haret, ne onorează. Această universitate are un corp profesoral care transferă cunoștințele sale tinerei generații, ceea ce are o semnificație extraordinară; profesorii oferă, în același timp, educație, cultură și permit fiecăruia dintre dumneavoastră să evolueze, să se dezvolte și nu numai să treacă un examen, care este un accesoriu. Da, se poate vorbi și așa, dar am vorbit cu sinceritate absolută și cu un sentiment de responsabilitate în fața dumneavoastră, în fața minților dumneavoastră; nu putem să vorbesc altfel în fața acestui tineret decât așa cum v-am vorbit.

Ați intrat într-o instituție, este un moment decisiv al existenței dumneavoastră, să-l priviți ca atare, cu emoție.

Nu pot să închei decât urându-vă deplin succes în realizarea obiectivelor pe care le urmăriți intrând în această universitate. Dar, să nu uitați, urmează o perioadă de transformare umană profundă. Priviți cu încredere instituția în care ați intrat, priviți cu emoție acest moment unic în existența dumneavoastră, așa trebuie să fie și așa a fost și pentru mine.

Nu îmi rămâne decât să urez celor care sunt de față depline realizări în activitatea dumneavoastră, în tot ceea ce așteptați de la această splendidă universitate, care oferă condiții bune de dezvoltare. Vă urez succes! ■

tor la dorințe, dar și la aptitudini, atunci prin muncă, prin studiu, prin seriozitate, fiecare va putea deveni un om adevărat, împlinind o misiune profesională de cea mai înaltă calitate.

Se redeschid porțile lăcașurilor de învățământ superior pentru toți tinerii care au pornit pe drumul, nu ușor dar captivant, al studiului aprofundat în diverse discipline. Posibilitatea de opțiune a fost prima garanție a reușitei, interesul și neîntrerupta aplecare spre a cuprinde cât mai diverse, mai multe, mai complexe cunoștințe sunt acum chezașia împlinirii.

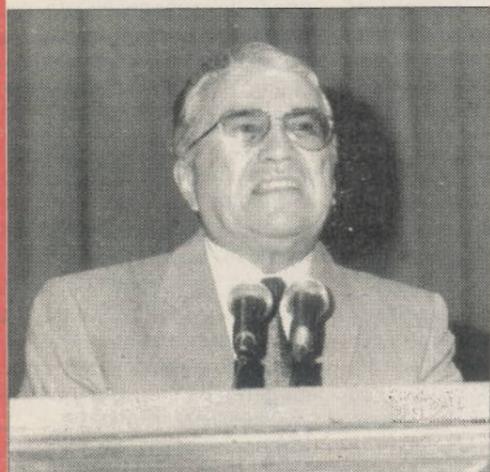
Se trece de la acumularea cunoștințelor de cultură generală la decantarea celor de specialitate, fără a neglija procesul de formare în continuare a personalității în ansamblu. Cu puterea vârstei, cu prospețimea ei, fiecare și continuă însă împlinirea ca om de cultură, condiție fără de care, în viață și profesiune, este infirm. Căci informația și formația generală a personalității trebuie să se îngemăneze în existența omului și a specialistului.

În cuvintele de urare la început de an universitar să regăsim gândul pentru înțelegerea cât mai deplină a ceea ce înseamnă formarea personalității, să dorim fiecărui tânăr să aibe răgazul pentru a medita la ceea ce înseamnă a fi student - răspundere față de sine și de semenii, muncă, împlinire, seriozitate, respect. A fi student înseamnă a studia, a ști că niciodată nu știi destul, că ceea ce știi e un strop doar din ceea ce poți ști și să tinzi să adaugi mereu câte ceva pentru a ști cât mai mult.

Dorim fiecăruia să gândească acum că vrea să știe ceea ce nu știe și, pentru aceasta, să intre cu încredere, seriozitate și optimism pe poarta generoasă a științei-UNIVERSITATEA.

Doresc să vă împărtășesc, în încheiere, una dintre impresiile deosebite pe care le-am avut în timpul studenției, cu prilejul unui curs ținut de un profesor de-al meu, unul dintre cei mai învățați dascăli, care a influențat soarta și destinul unui mare număr de viitori medici; este vorba de profesorul Reiner, care, în anul întâi, într-o zi de aprilie, când aveam ultimul curs înainte de vacanța de Paști, a venit, a stat pe gânduri înainte de a-și începe expunerea și a spus că, în acea zi, nu va ține cursul obișnuit, de anatomie, ci ne va vorbi despre viața unui om deosebit; cu cretă a scris pe tablă Pasteur și ne-a prezentat, timp de o oră, viața extraordinară de impresionantă a acestui geniu, care a pus bazele de mare forță ale medicinei moderne. După ce a încheiat, a făcut o pauză și, cu vocea tremurând de emoție și mult mai mică, a spus: de câte ori vin în fața dumneavoastră am convingerea că printre dumneavoastră se găsește un viitor Pasteur și aceasta îmi sporește simțul responsabilității pe care îl am față de dumneavoastră, responsabilitate ce mă copleșește.

Aș dori să vă spun că am rămas profund impresionat de aceste cuvinte, pe care nu le voi uita niciodată. Cred că sub semnul responsabilității pe care a manifestat-o acest profesor își vor desfășura munca de luminare și educare a tinerilor studenți și cadrele noastre. Vă urez mult succes în anul universitar care începe! ■

Nutresc convingerea că printre dumneavoastră se află un viitor Pasteur

Cuvântul rostit de

Prof.dr.doc. VICTOR CIOBANU,

prorector al Universității Spiru Haret

Obişnuim să măsurăm timpul în semnele lui hotarnice - începutul și sfârșitul zilei, ale săptămânii, ale lunii, ale anului. Și este în datina noastră ca orice început să fie așezat sub semnul cuvintelor de bun augur care traduc gândul mereu îndreptat spre a deschide o perioadă benefică.

Tinerii care au încheiat diverse

etape de vârstă și de studiu - anii de liceu sau primii ani universitari - sunt acum pregătiți pentru un nou moment inaugural - deschiderea porții așezate la pragul noului an al studiului de specialitate. Într-un gând, azi, profesori, părinți și tineri spun cuvinte de urare. Regăsim în ele ideea de a pune o nouă piatră la temelia pregătirii pentru viață.

Acum se ridică treptat și sistematic edificiul profesiei pe care o va sluji fiecare în viitor. Și în acest edificiu, pentru temelnicia lui, trebuie să existe cunoștințe acumulate, descifrate, interpretate, valorificate, într-un sistem coerent clădit din experiența dobândită de știință și deschis mereu spre nouitate.

Pe lângă cunoștințe se află și

coordonatele de moralitate profesională - răspunderea cu care se încarcă fiecare în vederea exercitării profesiei, potrivit normelor de conduită în societate.

Știința și conștiința se întrepătrund în procesul de formare a personalității individuale.

Dacă alegerea drumului de urmat a fost împlinită corect, referi-

PRELIMINARII DE BUN AUGUR

Nu mă îndoiesc de forța intelectuală a acestei instituții

Cuvântul rostit de

Acad. ION COTEANU,

rector al Universității Spiru Haret

Dacă tot s-a început cu "Gaudeamus Igitur", să-mi dați voie să încep altfel decât în mod obișnuit, și anume felicitând prima serie de absolvenți ai colegiilor noastre, din domeniul tehnicii dentare - stomatologie, al asistenților medicali și institutorilor. De obicei, la începutul unei expunerii, în mod obișnuit, se face prezentarea unor lucruri; eu vă rog să-mi permiteți, în primul rând, să-i felicit pe acești absolvenți ai noștri și, totodată, să le urez succes și celor din anul IV, le vine și lor rândul. Avem în fața noastră o nouă deschidere. Această nouă deschidere, după cum vedeți, a început să-și arate roadele: nu avem nici o îndoială asupra calității oamenilor pe care i-am dat societății noastre.

Doresc să mă ocup puțin și de boboci. Știți ce se întâmplă: când se măresc, aceștia ajung flori. Ei se

pregătesc și intră în grădină, au grădinari buni, chiar foarte buni, numai că acești boboci trebuie să știe să folosească cursurile universitare astfel încât, în fiecare an, să dea câte o petală și din boboci, la sfârșit, să-i vedem flori.

Știți, când se intră într-o instituție de această calitate, se creează, vrând-nevrând, un contract spiritual; el constă în aceea că, știind despre ce este vorba, știind ce vor, cei admiși aici se hotărăsc să-i urmeze pe profesori, să învețe de la ei.

Dumneavoaștră știți, de asemenea, că una dintre măsurile cele mai mult așteptate a fost aceea de a se admite frecvența liberă. Mi se pare că multă lume a înțeles altfel acest lucru decât a avut în vedere legiuitorul; el a avut în minte un fapt foarte simplu, și anume acela că, în momentul când a obținut diploma

de maturitate, viitorul student știe ce face și nu este nevoie să fie tras de mână pentru a veni la curs sau la seminar; este opțiunea lui, este contractul spiritual.

Există și un contract material, pe care fiecare l-a încheiat când a intrat în acest proces de pregătire, bine pus la punct, a tineretului țării noastre. Acest contract este de natură materială - nu vreau să mă refer acum la nu știu ce probleme financiare, însă ceva trebuie să cunoașteți, în special bobocii, dar nu numai ei, ci și cei din anii II-III de studii. Să studiați regulamentul nostru de funcționare! Este un apel pentru dumneavoaștră, este un apel și pentru noi.

Să știți, dragi studenți și studențe, că nu există cale mai sigură de a ajunge la nivelul la care vrem să ajungem decât acela de a respecta contractele pe care le-am

încheiat fiecare dintre noi. Dacă această insistență este puțin supărătoare, îmi cer scuze dar ea mi se pare necesară.

Un ultim lucru pe care doresc să-l spun în mica mea intervenție. Avem un cadru foarte bun de activitate, oferit de experiența și obiectivele universității, pe care le-a expus aici domnul președinte al Fundației România de Măine. Nu mă îndoiesc de forța intelectuală a acestei instituții în procesul de acreditare a sa.

Aș dori să mai spun, și cu aceasta închei, următorul lucru: cer bobocilor, cât și celorlalți studenți, dar în primul rând lor, să intre în această universitate cu gândul la perspectiva pe care o au și cu gândul la ce vor face ei când vor ajunge în anii II-III; terminând, voi spune, deci, că ne-am adunat aici "Gaudeamus Igitur". ■

le cunosc sau nu le înțeleg opera. Pentru că, vorba lui Lessing, dacă îi dai unuia cu o carte în cap și sună a gol nu e întotdeauna de vină cartea.

În acest context, și la început de an universitar, fie-mi îngăduit să atrag atenția asupra unei foarte nocive tendințe, de care universitatea noastră se ferește, și anume aceea de a nega valorile culturii românești, de la Eminescu la Goga, de la autorul anonim al Mioriței la scriitorii și artiștii de azi, dintre care unii se află aici în prezidiu: Radu Beligan, Dumitru Radu Popescu, Paul Anghel. Tendința aceasta negativistă e mult mai gravă decât s-ar putea crede, dar nu e cazul să insist acum. De aceea, socot că trebuie să o negăm argumentat în procesul de predare și însușire a tuturor disciplinelor, căci "știința fără conștiință" înseamnă moarte.

Dorim un învățământ de calitate intensiv și nu extensiv. Nu poate fi confundată știința cu cunoștința... - la unii o manie a falsei erudiții, iar la alții a falsei deșteptăciuni... Universitatea nu dresază papagali, ci ființe gânditoare, personalități umane, cu imaginație creatoare, armonioase; oameni care știu trece prin filtrul gândirii proprii ceea ce citesc sau află de la alții.

Să învățăm că țara, patria nu sunt un petec de holdă pe care avem dreptul să-l negociem după bunul plac; să ne delimităm de cei care vor să judece la tribunal valorile spirituale ale neamului, care vor să ne oblige a crede că făclia luminoasă pe care un C. I. Parhon, Argezi, M. Sadoveanu, Ilie Murgulescu, G. Călinescu, Marin Preda, Eugen Barbu și alții, au ținut-o în mână nu era decât o biată feștiță și, uite-așa, în locul unor stele de primă mărime care au strălucit și vor străluci pe firmamentul spiritualității românești, ei ne propun niște bieți licurici, care, se știe, nu luminează decât în întuneric. Noi trebuie să ne pregătim nu ca să îngropăm valorile, ci să le descoperim, să le integrăm în fluxul spiritualității românești. Să nu acceptăm să mai fim colonizați spiritual, să ne pregătim a fi gata de schimburi culturale, de dialog, de cooperare și colaborare, de înțelegere a specificului tuturor neamurilor și să cerem cu demnitate a fi respectat și specificul nostru.

Să studiem, să ne pregătim serios, după exemplul marilor înaintași, după pilda eminentilor profesori ai Universității Spiru Haret, să nu-i credem pe cei ce, asemeni lui Chanteclair, cocoșul din piesa omonimă a lui Edmond Rostand, închid ochii și pretind că nu mai există Soarele. Ei închid ochii și declară că nu există știință și cultură românească... Noi am existat prin vitregia vremurilor cu valorile noastre și vom exista, chiar dacă unii închid ochii ca nifericul cocoș. Pentru asta, se cere să avem mereu trează conștiința națională, să nu ne lăsăm înșelați de înșelătoarele Sirene, să nu ne vindem sufletul pe 30 de arginți, ca luda, și să ținem mereu legătura cu pământul țării, fiindcă în el ne stă puterea, precum a lui Anteu din mitologia antică. Pentru că viteaz e cel ce-nvinge un leu, viteaz e cel ce-nvinge o țară, cel ce se biruie pe sine e un viteaz din cale-afară.

Să învățăm a dobândi puterea de a ne birui patimile mărunte, să învățăm să apărăm drepturile omului, dar și drepturile popoarelor, să apărăm democrația și să vestejim demagogia, să denunțăm impostura, arivismul, disprețul față de soarta neamului nostru!

Să fim oameni de nădejde ai României de azi și de mâine, așa cum își propune bogatul program al Fundației noastre, al tinerei noastre Alma Mater. ■

Tânăra noastră Alma Mater ne învață să fim oameni de nădejde ai României de azi și de mâine

Cuvântul rostit de

Prof.dr. ION DODU BĂLAN,

președinte al Consiliului de Limbă și Literatură Română și Limbi Moderne

Un început de an universitar nu e un simplu prilej de festivitate idilică. Cum s-a văzut din toate luările de cuvânt de până acum, el reprezintă o treaptă în biografia tinerei generații și, implicit, în istoria unei națiuni, căci fără învățământ, știință, educație și cultură nu există progres real, nici împlinire autentică, nici fericire statornică, nici istorie. Am zis o treaptă, pentru că, e știut lucru, Mircea Eliade a spus-o răspicat: "Treptele sau scara reprezintă, în toate tradițiile, drumul către realitatea absolută", care se concentrează într-un centru, ce poate fi: muntele cosmic, axă a Universului, pomul vieții sau un templu. Pentru vremurile moderne și pentru noi - așa cum atât de convingător a arătat aici acad. Ștefan Milcu - templul este Universitatea cu numele ilustru al lui Spiru Haret, de care se leagă întreaga evoluție a învățământului și spiritualității românești din veacul al XX-lea. Un nume, acordat de oamenii de știință unui crater de pe fața nevăzută a Lunii, un nume ce ne onorează și ne obligă deopo-

trivă, de profesori și studenți, pe care credem că l-am onorat și noi cu toții pe măsură, în anii ce s-au scurs de la întemeierea acestei universități, ceea ce îndreptățește universitatea noastră să fie acreditată.

Spun cu toții, nu întâmplător, ci cu convingerea că procesul de învățământ modern, dinamic și creator nu se poate realiza, la un înalt nivel și pe măsura cerințelor societății, decât prin doi factori, prin profesori și prin studenți, printr-o colaborare strânsă și nuanțată, în care să nu funcționeze principiul, dogmatic și sclerozant pentru gândirea originală, al lui magister dixit; colaborare printr-o muncă stăruitoare, născătoare de valori, cum arăta Eminescu în articolele sale politice.

Amintind principiul muncii serioase, temeinice, de care vorbea Eminescu în articolele sale politice, amintesc studenților principiul filosofului latin Seneca: "Non scholae sed vitae discimus". Da, domnilor studenți, învățăm pentru viață; învățăm ca să știm să învățăm, să

gândim logic, să muncim eficient, să fim solicitați, să facem față cerințelor economiei de piață dar, în primul rând, cerințelor Omului - "om odată" -, cum atât de frumos și de intraductibil zice românul - ale omului de omenie. Un tânăr, un student îndeosebi, e dator mai întâi să învețe a învăța creator, să-și educe voința, căci, așa cum scria Balzac în Muse du departement, "la volonté peut et doit être un sujet d'orgueil bien plus que le talent".

E un câștig important pentru student dacă respectă îndemnul lui Socrate scris pe frontispiciul templului lui Apollo de la Delphi: "Cunoaște-te pe tine însuși!". Socrate ne îndemna să ne cunoaștem având în vedere o reformă morală, de care și astăzi e atâtă nevoie. Învățăm ca să știm să ne trăim cu folos viața, căci nu avem decât una singură, și aceea îndeajuns de scurtă în comparație cu longevitatea celor din Vechiul Testament - să zicem - care se însurau și aveau copii pe la 130 de ani și trăiau 930 de ani. Să învățăm să ne biruim vremelnicia, pentru

că, vorba lui Paul Claudel, "toute connaissance est une co-nnaissance" - orice cunoaștere este o nouă naștere.

Și oricât s-ar plictisi unii de patriotism, învățăm ca să facem țara - mamă mai înfloritoare, poporul mai fericit, știința și cultura națională tot mai strălucitoare și tot mai mult puse în slujba omului.

Învățăm fără complexul de "popor stupid", primitiv. Românii nu-s primitivi, ci-s de demult, cu toate drepturile ce decurg de aici; învățăm cu încredere în noi înșine, cu mândria că poporul acesta a dat genii în toate domeniile științei, artei și culturii. Dacă cineva, de pe orice punct al globului, nu știe de Cantemir, Hașdeu, Eminescu, Creangă, Caragiale, Aurel Vlaicu, Vuia, Iorga, Brâncuși, Enescu, Parhon, Racoviță, Sextil Pușcariu, Argezi, Bologa, Rebreanu, Sadoveanu, Eliade, Cioran, Aron Cotruș, Carafoli și alții - atunci vina nu e a acestor genii și nici a noastră, decât în măsura în care nu știm să-i respectăm și să-i facem pe deplin cunoscuți, ci a celor care nu

PRELIMINARII DE BUN AUGUR

O garanție de echilibru și ordine morală într-o perioadă de "zgomot și furie"

Cuvântul rostit de

Prof.univ. RADU BELIGAN,

președinte de onoare al Institutului Internațional de Teatru (U.N.E.S.C.O.), președinte de onoare al Academiei de Cultură Națională Dimitrie Gusti din cadrul Fundației România de Măine

Un călător care trecea prin Franța în secolul al XIII-lea a întâlnit trei oameni care împingeau niște roabe și i-a întrebat ce fac, la ce lucrează.

Primul i-a răspuns: Ce să fac? Din zori și până în noapte mă chinuiesc pentru câțiva franci mizerabili.

Al doilea a spus: Nu mă plâng că trebuie să car roaba asta. Am rămas fără lucru de luni de zile și am o familie de îngrijit.

Al treilea, cu o privire mirată, a răspuns: Ce fac? Construiesc catedrala din Chartres!

În simplitatea răspunsului aces-

tui muncitor anonim văd o adâncă semnificație.

Într-o vreme tulbură și chinuță ca aceasta pe care o trăim acum, cineva trebuie să aibă conștiința că lucrează pentru catedralele viitorului.

În păcate, nu sunt prea mulți cei care se gândesc la România de mâine.

Ne place să credem că aici, acesta este principalul nostru obiectiv și râvna noastră cea mai dragă. Și anume, să pregătim temeinic, în spiritul celor mai bune tradiții ale școlii românești și cu mijloacele cele mai avansate, ge-

nerațiile care vor hotărî soarta noastră aici, la răscrucea imperiilor moarte.

Aici năzuim să fie mai mult decât o universitate: o stare de spirit.

În țara noastră a existat, în toate timpurile, o incomparabilă viață intelectuală, a cărei strălucire nu a pătât nici o clipă, nici chiar în vremurile grele pe care le-am traversat.

Dacă trăim azi o perioadă de "zgomot și furie", cum zicea Shakespeare, dacă scara valorilor s-a răsturnat în bună măsură, dacă e nevoie de o reaşezare axiologică, dacă goana după arginți, după

căpătuală și corupția au contaminat o parte dintre români, intelectualitatea noastră este, după părerea mea, o garanție de echilibru și ordine morală, de stabilitate și certitudine că acest popor își va regăsi suflul și puterea de a dovedi lumii întregi că imaginea lui actuală este un accident de parcurs și că el va interveni salutar în tensiunile spirituale ale acestui veac frământat.

Cu aceste gânduri urez profesorilor și studenților Universității Spiru Haret un an de muncă serioasă și rodnică și vă adresez din inimă acest salut elizabetan: God bless you! ■

Spațiu fertil de inițiere spirituală

Cuvântul rostit de Studenta

MIHAELA MIHAIL,

anul IV - Facultatea de Limbă și Literatură Română

Se spune că anii au puterea lor magică nu prin ei înșiși, ci prin ceea ce știm să le dăm din sufletul nostru, iar timpul este o imensitate vagă în care așezăm fiecare gândurile, iluziile, viața noastră. Ce am așezat în acești ani este destul de greu de exprimat în cuvinte. Cu atât mai greu, cu cât este vorba despre trecerea de la adolescență la maturitate, despre vârsta la care cauți, mai mult ca oricând, certitudini. Și, mai ales, despre vârsta la care încă nu ai detașarea necesară pentru a putea privi lucrurile din perspectiva timpului ce a trecut sau a experienței acumulate. Cu toate acestea, de un lucru putem vorbi cu certitudine: de educație, de cultură în general. Este, deocamdată, singurul punct stabil pe o hartă a atâtor risipiri, a atâtor așteptări înșelate. Trebuie să putem înfrunta lipsa de discernământ și mulțumirea îngâmfată pe care o dau formulele simple atât de folosite astăzi. De aceea, avem nevoie de o scară de valori, de câteva jaloane fixe pe drumul ce va urma, de modele, în ultimă instanță. Universitatea a fost și rămâne spațiul formării spirituale a unui tânăr, al întregirii lui ca personalitate. Ea nu oferă doar o cantitate de informații, ci, mai ales, modele de gândire, modele de studiu, lăsând individualității libertatea de alegere.

Pentru cei care, astăzi, vor intra prima oară în sălile de curs, totul poate părea ușor confuz. Nici un început nu este ușor. Dar, decât să începi cu certitudini și să termini prin a te îndoii, este preferabil (și nu trebuie să ne temem de asta) să începi cu îndoiele pentru a sfârși prin a avea certitudini.

Fie ca acest an să ne aducă tuturor, atât studenților, cât și profesorilor, împlinirea speranțelor și cât mai multe certitudini. ■

Un centru de prim ordin al studierii limbilor străine

Cuvântul rostit de

Prof.dr. ANGELA ION,

decan al Facultății de Limbi și Literaturi Străine

Adresându-mă, în principal, studeților Facultății de Limbi și Literaturi Străine, care sunt numeroși, dar și celorlalți studenți, de la alte facultăți care studiază limbi străine, nu vreau să fac aici o pledoarie a viitorului limbilor străine, pentru că aceasta o fac viața însăși, lumea modernă, în care nu se poate trăi fără circulația ideilor, fără înțelegerea mai bună între oameni, fără cunoașterea între oameni; în acest sens limbilor străine le revine o misiune de cea mai mare însemnătate. Pledoarie pentru studierea limbilor străine fac, de fapt, în fiecare zi, diversele domenii de activitate, în care se cer specialiști în limbi străine de circulație mondială. De aceea, un număr mare de tineri doresc să studieze în facul-

tatea noastră, care pregătește specialiști în două limbi străine.

Absolvenții noștri - prima serie dintre ei va termina anul acesta - vor funcționa ca profesori în învățământul liceal și gimnazial, traducători, în cercetare, în acest moment fiind nevoie foarte mare de specialiști în viața economică și socială.

Conform opțiunilor studenților, în prezent, se studiază 8 limbi, începând cu engleza, franceza, germana și așa mai departe; în perspectivă, vom lărgi evantaiul limbilor în funcție de cerințe. Procesul didactic din facultatea noastră oferă o anumită alternativă față de învățământul de stat, în sensul că planul de învățământ, disciplinele, studiul, numărul de ore asigură un

echilibru judicios între pregătirea teoretică și pregătirea practică, asigură studiul intensiv al limbilor străine pentru formarea competenței de comunicare, în măsură să permită integrarea cât mai rapidă a absolvenților noștri în diferitele domenii de activitate. În acest scop, se manifestă o mare atenție - este, aceasta, o particularitate a Universității Spiru Haret - pentru studierea intensivă, pentru pregătirea în vederea formării capacității de exprimare corectă în scris și oral.

An de an, a sporit numărul studenților, a sporit și calitatea celor care doresc să vină la noi, iar rezultatele au înregistrat o curbă ascendentă. Acestea sunt premisele care ne permit să spunem că, în

Universitatea Spiru Haret, atât din punct de vedere al cadrelor didactice - specialiști competenți în limbi străine - cât și din punct de vedere al disciplinelor, al studenților, există toate condițiile pentru ca Facultatea de Limbi și Literaturi Străine să devină din ce în ce mai mult un centru de prim ordin al studierii limbilor străine din țara noastră și pentru a ne îndeplini cu toții misiunea pe care ne-am asumat-o: a pregăti buni specialiști; dar, desigur, pentru aceasta trebuie să colaborăm cu toții într-un efort comun.

Doresc studenților de la Facultatea de Limbi și Literaturi Străine, ca și celorlalți studenți ai universității, mult succes în anul de învățământ care începe. ■

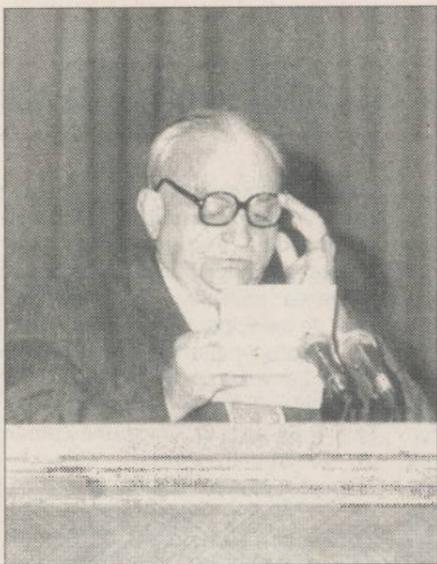

Fotografiile din acest număr al revistei sunt realizate de

ROMPRES

Fotoreporter:
Aurel Vârlan

PRELIMINARII DE BUN AUGUR

Universitatea noastră poartă numele lui Spiru Haret: un omagiu adus marelui om al școlii românești, o onoare pentru noi

Cuvântul rostit de

Acad. RADU VOINEA,

președinte al Consiliului și director general al Institutului de Științe Tehnice și Tehnologice din cadrul Fundației România de Măine

În dialogul pe care-l purtam cu studenții îi întrebam adesea la ce liceu au făcut studiile secundare și, după ce primeam răspunsul, le ceream să-mi spună câteva cuvinte despre patronul liceului respectiv. Îmi amintesc că unul dintre studenți, care urmase cursurile Liceului Spiru Haret din București, nu mi-a putut spune nimic despre patronul liceului său. Am căutat să-l ajut. I-am spus că are o statuie în București. Nu cunoștea statuia, deși este, după cum se știe în Piața Universității, deci în inima Bucureștiului, nu pe vreo stradă lăturălnică.

- "Parcă are o statuie" - mi-a spus el, dar, bineînțeles, n-a știut să-mi spună ale cui sunt celelalte statui. Firește, dacă unui om i se ridică o statuie, el trebuie să fi fost un om important prin faptele lui. I-am adăugat că, după ce a fost fotografiată fața nevăzută (de pe Pământ) a Lunii, o comisie internațională, din care nu făcea parte nici un român, a atribuit în 1976 numele de "Spiru Haret" unui crater de pe Lună. Deci, personalitatea lui Spiru Haret depășise granițele țării, valoarea lui fiind recunoscută pe plan internațional. Nici de data aceasta studentul n-a putut să-mi spună nimic despre patronul liceului pe care-l urmase.

Această împrejurare, pe care, din păcate, nu pot s-o uit, m-a determinat să vă vorbesc astăzi despre patronul universității pe care o urmați, despre Spiru Haret. Firește, timpul care îmi este acordat fiind limitat și, probabil, și răbdarea dumneavoastră fiind și ea limitată, nu voi intra în prea multe detalii.

Spiru Haret s-a născut la 15 februarie 1851 în comuna Hanul Conachi din fostul județ Putna. Școala primară a început-o în casa părintească, apoi a urmat câteva timp la o școală din Dorohoi. Ultimele două clase le-a urmat la Școala primară din Sărărie, în orașul Iași.

În septembrie 1862, a intrat la liceul "Sfântul Sava" din București, care se afla în acel timp la capătul actualei Căi a Victoriei, pe malul Dâmboviței. Dintre cei șapte ani petrecuți la acest liceu, cinci ani a fost intern. Este interesant că în perioada aceea nu existau cursuri tipărite; elevii luau notițe după explicațiile profesorilor. I-au căzut în mână însă câteva cărți franceze de matematici, cele de algebră ale lui Bertrand și Briot, cea de trigonometrie a lui Serret și cea de cosmografie a lui Briot și Garcet. Este interesant că a tradus, în liceu fiind, Tratatul de astronomie al lui Quetelet, pe care l-a publicat mai târziu "Junimea". Poate că această traducere i-a insuflat dragostea de a studia armonia universală, ceea ce l-a condus mai târziu la celebra sa teză de doctorat.

După terminarea liceului, în 1869, Haret s-a înscris la Universitatea din București, Facultatea de Științe, secția fizico-matematică. La 3 decembrie 1870, pe când era încă

student, Haret a fost numit profesor de matematici cu titlu provizoriu la seminarul central "Nifon" din București. Pe atunci, pentru ocuparea unui post de profesor în învățământul secundar se cereau numai bacalaureatul și un examen-concurs. Haret și-a luat licența în matematici în 1874.

În același an, Titu Maiorescu, ministru al Instrucțiunii Publice, i-a acordat lui Haret, pe baza unui concurs, o bursă pentru a studia matematicile la Paris. Acolo și-a dat Haret seama de unele lipsuri în domeniul matematicii și și-a trecut din nou licența în iulie 1876. Doi ani mai târziu, la 18 ianuarie 1878, și-a trecut doctoratul la "Sorbona" cu teza intitulată "Sur l'invariabilité des grands axes des orbites planétaires" în fața unei comisii formate din Puiseux, ca președinte, și Briot și Baillard, membri. Haret a fost, astfel, primul nostru doctor în matematici de la Paris.

Teza de doctorat a lui Haret, care nu conține decât 49 de pagini, a fost considerată la vremea respectivă o lucrare epocală. Despre ce era vorba? Se știe că, potrivit legilor lui Kepler, planetele descriu în mișcarea lor în jurul Soarelui elipse ale căror axe sunt bine determinate. Newton a reușit să explice de ce au loc asemenea mișcări, descoperind legea atracției universale, potrivit căreia o planetă este atrasă de Soare cu o forță proporțională cu produsul maselor și invers proporțională cu pătratul distanței de la Soare la planeta respectivă. În timpul când Haret își făcea studiile la Paris, se puneau următoarele probleme: dacă legea descoperită de Newton, a atracției universale, este adevărată, atunci nu numai Soarele atrage planetele, dar și planetele se atrag între ele. Aceste forțe sunt mult mai mici din cauză că masa Soarelui este enormă pe când masele planetelor sunt relativ mici (de exemplu, dacă ne-am închipui Soarele ca o sferă cu raza de un metru, pământul ar fi, proporțional, cât un grăunte de nisip). Totuși, ele influențează mișcarea planetelor, ale căror traiectorii nu mai sunt elipse perfecte, ci traiectorii care prezintă foarte mici perturbații de la forma eliptică. Ce se întâmplă cu aceste perturbații în timp? Rămân mici sau cresc foarte mult? Cu alte cuvinte, traiectoriile planetelor rămân în vecinătatea elipselor sau se îndepărtează foarte mult de aceste elipse? Problema aceasta este o problemă de stabilitate a mișcărilor? Este sistemul nostru planetar un sistem stabil sau un sistem ce se va dezagrega?

Firește, răspunsul la această întrebare nu este deloc simplu. Expresiile acestor perturbații ar trebui să cuprindă termeni de ordinul întâi, de ordinul al doilea, de ordinul al treilea etc... Înainte de Haret, matematicienii francezi Laplace, în 1773, și Lagrange, în 1776, arătau că termenii de ordinul întâi

sunt nuli. Un alt matematician francez, Poisson, în 1808, arătase că și termenii de ordinul al doilea sunt nuli. În sfârșit, Mathieu, de asemenea, matematician francez, crezuse că a demonstrat că și termenii de ordinul al treilea sunt nuli, deci că stabilitatea sistemului nostru planetar ar fi asigurată pentru un număr foarte mare de ani. Este meritul lui Haret de a fi reluat aceste calcule și de a fi arătat că Mathieu se înșelase, el reușind să obțină expresiile exacte ale acestor termeni de ordinul al treilea. Așadar, sistemul nostru planetar nu este stabil. El se destramă. Faptul însă că termenii de ordinul întâi și de ordinul al doilea din expresiile perturbațiilor sunt nuli înseamnă că această destrămare va avea loc după un timp suficient de lung, după sute de milioane de ani, deci nu este nici un motiv să fim, deocamdată, îngrijorați. Firește, o asemenea concluzie a stârnit valvă nu numai în rândul oamenilor de știință, ci și în rândul filosofilor și i-a făcut celebru pe plan mondial pe Spiru Haret.

Când s-a întors în țară, la 1 aprilie 1878, Haret a fost numit suplinitor, apoi titular, la catedra de mecanică a Universității din București, catedră care între timp se separase de catedra de calculul infinitesimal. El a predat mecanica rațională la Universitatea din București până în anul 1910. În același timp, a fost numit, în anul 1882, ca profesor la Școala Națională de Profesori și Șoșele unde, până în anul 1885, a predat trigonometria, geometria descriptivă, apoi, din 1885, până în 1910, a predat numai geometria analitică.

A fost ministru al Instrucțiunii Publice și al Cultelor în trei rânduri, între 1897-1899, 1901-1904 și 1907-1910. În această ultimă calitate, Spiru Haret a avut o activitate prodigioasă pentru ridicarea nivelului învățământului nostru pe toate treptele sale: primar, secundar și universitar. El a fost autorul moral al reformei învățământului secundar și superior, din luna martie 1898, când a trifurcat liceul în: modern, real și clasic. Reforma aceasta a durat pentru învățământul secundar peste 30 de ani, când s-a revenit la liceul integral unic. Principiul lui Haret în materie de învățământ a fost "primatul școlii" și a reușit, într-adevăr, să ridice mult nivelul școlii românești înainte de primul război mondial. Deosebit de interesante sunt circularele pe care le trimitea învedere învățătorilor. Mai mult decât atât, Haret, ca ministru, răspundea personal învățătorilor la scrisorile acestora. Academicianul Cristofor Simionescu își amintește că bunicul său, învățător într-o comună din nordul Moldovei, primise un asemenea răspuns din partea lui Spiru Haret, scris de dânsul personal, cu cerneală violetă, în care ministrul îi dădea sfaturi cum să predea în aceeași cameră unor elevi din clase diferite. Un alt fapt intere-

sant este remarcă pe care o făcuse Spiru Haret, pe atunci ministru, într-o inspecție la o școală din Moldova, cu privire la un băiețel ce îi dăduse răspunsuri excelente la întrebările pe care i le-a pus. "Dacă ai să ai vreodată nevoie de ceva în legătură cu școala, să vii la mine la minister" - i-a spus Haret. Și s-a întâmplat să aibă nevoie nu mult după aceea. După răscoala țărănească din 1907, băiețelul n-a mai fost primit la școală din cauză că tatăl lui participase la răscoală. Tatăl s-a dus la minister. Spiru Haret l-a primit. A căutat în dulap și a scos un carnet, l-a examinat și a conchis: "Da, este adevărat!" și a aprobat ca băiețelul să continue școala. Cine era băiețelul? Era viitorul academician Vasile Rășcanu, medic și fiziolog.

Aș adăuga aici faptul că Spiru Haret fusese acuzat ca autor moral al răscoalei țărănești din 1907, considerându-se că el a influențat pe învățătorii, care, la rândul lor, au instigat pe țărani să se răscole.

În realitate, în lucrarea sa în chestiunea țărănească, Haret ridicase problema impropriității țărănilor, propunând înființarea obștilor țărănești, a băncilor populare și a asociațiilor de vânzare în comun a produselor țărănești, dar nu se ținuse seama de opiniile sale.

Aș mai menționa un fapt care arată importanța pe care Spiru Haret o acorda activității proprii didactice în ciuda funcțiilor de conducere și administrație pe care le-a avut. Astfel, în 1901, când guvernul trebuia să depună jurământul, guvern din care făcea parte și Spiru Haret, regele Carol I a fixat ora 9 dimineața pentru această solemnitate. Spiru Haret a arătat că la această oră are cursuri la universitate. Atunci, regele Carol I a schimbat ora, și anume la 11 dimineața. Fără comentarii.

Spiru Haret a scris și o altă lucrare științifică importantă prin conținutul ei, după celebra sa teză de doctorat, **Mecanica sociale**, apărută în anul 1910. Este o încercare de apropiere a două științe între ele - mecanica și sociologia - în sensul că știința sociologică trebuie să lucreze cu unele metode matematice-mecanice. În lucrare se resimte influența lui Auguste Comte și Herbert Spencer. Haret susține că orice fenomen social se poate reprezenta printr-o curbă. De exemplu, curba mortalității are un minim la vârsta de 14 ani și două maxime: una între 0-1 an și a doua în jurul vârstei de 70 de ani. În continuare, Haret consideră că, așa cum un punct matematic este caracterizat în spațiul cu trei dimensiuni prin trei coordonate (x, y, z), tot așa un individ este caracterizat prin trei coordonate: intelectul, moralitatea și economicul. Continuând analogia cu mecanica, Haret constată că energia societății crește de pe urma creșterii invențiilor și a respectului tot mai mare pentru individ și con-

stată că o societate prosperă cu atât mai rapid, cu cât randamentul este mai mare, deci cu cât se cheltuiește mai puțină energie pentru a produce un lucru. Haret definește noțiunea de civilizație integrală a unei societăți ca fiind dezvoltarea armonioasă în trei direcții: economică, intelectuală și morală.

Lucrarea aceasta, cu analogii între fenomenele mecanice și cele sociale, cu preocupări filosofice ale autorului a fost vii criticată în epoca apariției sale. Cu toate lipsurile ei, dacă avem în vedere perioada în care a fost scrisă (1910), lucrarea are meritul de a fi pus, pentru prima oară la noi în țară, problema introducerii unor metode matematice în studiul fenomenelor vieții sociale.

Pentru meritele sale deosebite, Spiru Haret a fost ales membru corespondent al Academiei Române în anul 1879 și membru titular în anul 1892.

Cu prilejul împlinirii vârstei de 60 de ani, în anul 1911, a fost sărbătorit. Cu acest prilej a apărut un volum omagial intitulat **Lui Spiru Haret. Ale tale dintru ale tale. La împlinirea a 60 de ani**, care cuprinde 1228 de pagini.

Ca om, Haret a fost modest, cu vederi democratice, cinstit și fără seamăn de bun. Nu a amăgit și nu a dezamăgit pe nimeni. Între altele, aș menționa că el a fost unul dintre puținii care l-au ajutat pe Aurel Vlaicu în activitatea acestuia. A fost drept, hotărât, de o exactitate proverbială, extrem de muncitor, dar tăcut. Adesea spunea "Fapte, nu vorbe!" Și lumea l-a îndrăgit pentru faptele sale.

A încetat din viață la 17 decembrie 1912, chinuit de cancer.

Posteritatea, la 9 iunie 1935, i-a dezvelit în fața Universității din București un monument în marmură, alături de statuia altor doi citori ai învățământului românesc, Gheorghe Lazăr și Ion Eliade Rădulescu, și de statuia lui Mihai Viteazul. În perioada 1934-1938, au fost tipărite în 11 volume Operele lui Spiru C. Haret, care conțin, pe lângă lucrările științifice, și lucrările sociale (discursuri, scrisori, legi etc...).

Recunoscând meritele sale științifice, Uniunea Internațională a Astronomiei a atribuit, în anul 1976, numele Spiru Haret unui crater de pe fața invizibilă (de pe Pământ) a Lunii.

Universitatea noastră poartă numele lui Spiru Haret. Este acesta un alt omagiu adus memoriei marelui om de știință, marelui om al școlii? Aceasta depinde de activitatea cadrelor didactice și a studenților acestei universități. Dacă această activitate se va ridica la un nivel înalt, dacă toate cadrele didactice vor înțelege misiunea lor nobilă de a se ridica la nivelul corifeilor științei, culturii și artei universale și vor împărtăși apoi studenților tot ce a creat mai de preț, mai frumos și mai util omenirea și dacă studenții își vor însuși temeinic aceste valori, cu dorința de a le spori în activitatea lor de viitori specialiști, atunci cu adevărat atribuirea numelui Spiru Haret acestei universități va fi un omagiu adus memoriei sale.

Dragi studenți, aveți o datorie mare, în primul rând față de voi înșivă - de a vă pregăti temeinic. Folosiți în mod rațional timpul. Cu anii aceștia nu vă veți mai întâlni niciodată și este păcat să-i irosiți. Rezistați avalanșei de vulgaritate, de pornografie, de egoism, de cinism, de fugă după senzațional, de complacere în a trăi într-un prezent continuu fără nici o perspectivă și a avea ca unic ideal banul.

Se spune uneori: "Dă Doamne mintea românului de pe urmă!" Puteți avea încredere, dragi studenți, că cele spuse aici de cei ce au vorbit și vor vorbi în continuare sunt îndemnuri izvorâte din "mintea românului de pe urmă".

Vă urez din inimă, tuturor, noi succese în noul an universitar 1994-1995!

Privatizarea în dezbatere

la Academia de Studii pentru Dezvoltarea Economică și Socială a României din cadrul Fundației România de Măine

Argumentele pentru care se cuvine reținut, ca eveniment de însemnătate strategică și de interes național, programul de cercetare, recent elaborat, al Academiei de Studii pentru Dezvoltarea Economică și Socială a României, din cadrul Fundației "România de Măine", sunt dintre cele mai elocvente. Mai întâi, este vorba de anvergura și actualitatea obiectivelor sale. Într-o vreme când activitatea de cercetare științifică din România se resimte de pe urma a tot felul de inhibiții și când șomajul intelectual ia amploare, iată că un nucleu de competențe incontestabile ale gândirii economice românești iau în dezbatere probleme dintre cele mai complexe ale actualității și le oferă soluții urgent aplicabile. Printre aceste probleme, așa cum au fost ele prezentate, în adunarea de constituire a Academiei,

de către dl. prof. dr. Aurelian Bondrea, președintele Fundației "România de Măine", la loc de frunte se înscrie definirea conceptului de tranziție în contextul României de azi și a celui de interes național în perspectiva României de mâine. Este un concept înțeles ca o necesitate imperioasă pentru a determina conținutul și strategia de îndeplinire a reformelor ce se impun în această perioadă, pentru salvarea mării majorități a populației țării, a cărei existență se bazează numai pe munca proprie și care trăiește sub amenințarea sărăciei continue și a grijii pentru ziua de mâine.

Este, așadar, de înțeles de ce recenta dezbatere, desfășurată în acest cadru instituțional, a avut ca obiectiv tocmai programul de privatizare, inițiat astăzi în România, și care generează probleme de o gravitate ce întrece ade-

seori presupusele avantaje. Spațiul pe care-l avem deocamdată la îndemână nu îngăduie prezentarea pe larg a acestei dezbateri și nici cel puțin nominalizarea multelor probleme abordate de participanți, între care acad. N. N. Constantinescu, președintele Senatului Academiei de Studii pentru Dezvoltarea Economică și Socială a României, prof. dr. Gheorghe Zaman și dr. Constantin Ciutacu, director și, respectiv, director adjunct al Institutului de Economie Națională, prof. dr. Constantin Mecu, prof. dr. Dumitru Pugna, prof. dr. Mircea Nicolaescu, prof. dr. Coralia Angelescu ș.a. De altminteri, dezbaterea integrală pe această temă (atât prima, cât și a doua parte, care urmează să se desfășoare în curând) va fi reprodusă într-un număr viitor al revistei OPINIA NAȚIONALĂ.

Acad. N.N. CONSTANTINESCU: "Vom supraviețui numai dacă vom ști să ne protejăm interesele naționale!"

În rândurile de față nu ne propunem decât redarea sintetică a intervențiilor avute de acad. N. N. Constantinescu pe această temă, întrucât ele au calitatea de a reliefa marile idei și implicații economico-sociale și culturale pe care le generează procesul privatizării și de a ilustra modalitatea directă și interdisciplinară de abordare a acestei problematice în cadrul amintitului for academic de dezbatere. Este o schiță concretizată în 15 puncte, fiecare dintre acestea vizând un aspect esențial al procesului de privatizare, așa cum se desfășoară el în România, dar și în celelalte țări foste socialiste, iar toate laolaltă ilustrând un proces deosebit de complex, unic în istoria practicii economice și care, de fapt, își pune amprenta pe întreaga evoluție mondială de după anul 1989.

1. Esența proprietății - a subliniat acad. N. N. Constantinescu - se exprimă în dreptul de folosință, dreptul de a culege fructele, dreptul de stăpânire și înstrăinare, iar în zilele noastre se conturează tot mai mult dreptul de gestionare.

2. În condițiile contemporane, în marile întreprinderi, unde numărul proprietarilor (acționarilor) este foarte mare, iar complexitatea afacerilor este extraordinară, știința constată că activitatea de conducere a afacerilor tinde tot mai mult să se autonomizeze față de proprietari, trecând-o asupra managerilor de profesie, plătiți, bineînțeles, sub controlul proprietarilor. De multe ori, managerii nu sunt nici măcar acționari la firmele pe care le conduc. De aceea, în condițiile contemporane, pentru bunul mers al marilor firme, în principiu, nu mai contează proprietarii, ci calitatea acțiunilor managerilor. Aceasta privește atât firmele din domeniul particular, cât și cele din domeniul public.

3. Forma de proprietate istoricește justificată este aceea care asigură cea mai ridicată eficiență în epoca dată și în domeniul la care se aplică. Drept urmare, formele de proprietate pot diferi atât de la o epocă istorică la alta, cât și, în aceeași epocă, de la un domeniu de aplicare la altul.

Esențial este ca respectiva combinație de forme ale proprietății să aducă maximum de eficiență totală.

4. Dacă naționalizarea înseamnă trecerea bunurilor de capital din proprietatea privată în cea publică și, o dată cu ele, a activității economice aferente, privatizarea înseamnă trecerea bunurilor de capital și a activităților economice respective din sectorul de stat în mâinile particularilor.

5. În lumina celor de mai sus, criteriile fundamentale ale privatizării sunt necesare a fi:

a) eficiența economică; b) eficiența socială; c) eficiența ecologică - toate acestea concepute în interdependență.

6. Metodele de privatizare: în comerț; în bănci; în agricultură; în industrie:

a) repartiția a 30% din capital în mod gratuit cetățenilor care au împlinit 18 ani; bonuri de valoare nominative; certificate de proprietate la purtător; bonurile suplimentare nominative; semnificația și consecințele acestora: certificatele de proprietate la purtător ca certificate de expropriere; bonurile suplimentare nominative și problema restabilirii echității;

b) Metoda MEBO;

c) Alte metode:

- societăți mixte - de stat - particulare; concesiuni;

d) privatizarea prin crearea de noi unități economice;

e) rolul cooperăției în privatizare. În legătură cu aceste aspecte, vorbitorul a remarcat, pe parcursul dezbaterii, că, din cadrul procesului inițiat în România a fost omisă posibilitatea de privatizare prin crearea de noi unități economice care să concureze pe cele de stat și să alimenteze astfel o emulație benefică.

7. Problema capitalului străin în procesul de privatizare: metode de atragere; proporții; problema controlului asupra economiei; comparații cu Cehia, Ungaria, Rusia, Polonia etc.

8. Evaluarea bunurilor privatizate. Necesitatea evaluării corecte; subevaluarea și pericolele ei; supraevaluarea ca manevră pentru impunerea subevaluării; pericolul scurgerii, în mari proporții și în mod gratuit, a avuției naționale peste graniță; privatizarea ca factor stimulator al corupției; transparența evaluării.

9. Privatizarea, deficitele bugetare și datoria externă; pericolul de a ajunge cu averea publică înstrăinată fără ca măcar să fie acoperite deficitele bugetare și datoria publică internă și externă; necesitatea controlului public

asupra privatizării.

10. Necesitatea și importanța unui minim de obligații economico-financiare, sociale și ecologice pentru cei ce primesc întreprinderile în procesul privatizării.

11. Necesitatea unui Monitor al privatizării pentru a se asigura transparența acesteia.

12. Necesitatea unei Arhive a privatizării pentru a se asigura păstrarea documentației în vederea scrierii istoriei adevărate a privatizării de către generațiile viitoare.

13. Privatizare și restructurare. Necesitatea unei strategii a dezvoltării economiei noastre naționale care să facă legătura convenită între dezvoltarea industrială, agricolă, comercială, de import-export, turistică etc.

14. Necesitatea asigurării unor întreprinderi viabile tehnic și economic, competitive atât pe plan național, cât și pe plan internațional, capabile a face față concurenței străine. Lipsa unei concurențe între întreprinderile de stat și cele privatizate din același domeniu creează condiții de seră pentru cele private, acestea apărând prin acumulare primitivă de capital.

15. Necesitatea legării privatizării de redresarea economiei naționale și ridicarea standardului de viață al populației. Nimeni nu face o tranziție către mai rău. Dacă ajungem la mai rău, de ce este nevoie de tranziție la privatizare?

În finalul acestor considerații, acad. N. N. Constantinescu s-a

referit la ideea, frecvent vehiculată, că în România privatizarea ar merge greu. Nu este adevărat. În nici o țară fostă socialistă nu s-a făcut o privatizare atât de accentuată (și de eronată) a agriculturii ca în România. Deși, la vremea respectivă, guvernării au fost atenționați asupra pericolului de pulverizare a proprietății agrare și li s-au oferit soluții viabile, ei n-au vrut să asculte sfatul economiștilor.

Situația e mai grea în industria mare din lipsă de capital. Lipsă care provine și din deprecierea anormală a leului, ca urmare a unor importuri fără nici o motivație economică. Unele capitaluri vin în România, sug cât pot mai mult și apoi fug, transferând peste graniță un profit fabulos. Iar această valută scoasă peste hotare noi o împrumutăm de la Banca Mondială.

Ca atare, problema nu este doar de eficiență economică, problema este de existență națională. Vom supraviețui acestor încercări numai dacă vom ști să ne protejăm interesele naționale fără a lua în seamă etichetele mincinoase, anestezice, ce ni se oferă spre a ne anihila starea de veghe. Americanii zic: "Nimic nu poate fi acceptat dacă e împotriva intereselor americane!"

Este cel dintâi exemplu pe care trebuie să-l luăm de la americani - a spus în încheiere acad. N. N. Constantinescu.

■ Mihai IORDĂNESCU

REVISTA
OPINIA
națională

TIPOGRAFIA **FED**

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:
Anca MITRICA

Costul unui abonament trimestrial este de 3 000 lei. Plata abonamentelor se face prin mandat poștal sau dispoziție de plată pe adresa: Fundația "România de Măine", Palatul Sporturilor și Culturii, Parcul Tineretului, Sectorul 4, București, Cont 451.00.972 - B.C.R. - S.M.B.. Abonamente se pot face și prin oficiile poștale din întreaga țară.

Revista "OPINIA NAȚIONALĂ" se află înscrisă în Catalogul de presă "RODIPET" la poziția 2111.

Cititorii din străinătate se pot abona prin "RODIPET" S.A. - P.O. BOX 33-57, Fax 0040-1-3129432 sau 3129433, telex 11995 - Piața Presei Libere nr.1, Sect.1 București - România.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Palatul Sporturilor și Culturii, Parcul Tineretului, Sector 4. Telefon: 330.68.45